

Cicero lib. I. de Oratore.

MAgnum quiddam est onus atq; munus suscipere atqve profiteri, se esse omnibus silentibus unum maximis de rebus magno in conventu hominum audiendum, adest enim ferè nemo, quin acutiùs atq; acriùs vitia in dicente quàm recta videat; ita, quicquid est, in quo offenditur, id etiam illa, quæ laudanda sunt, obruit. Neq; hæc in eam sententiam disputo, ut homines adulescentes, si quid naturale fortè nō habeant, omninò à dicendi studio deterreā.

*Melanchthon de Studio Artium dicendi sive, ut
vulgaris habet inscriptio, Encomio
Eloquentiæ*

Tom. I. Declamat. Wittenberg. p. 373.

Qui discendo bonas horas bene collocare volent, veterum exemplum imitentur, styloq; ut Quintilianus ait, fideli & facundiam parent, & iudicium acuunt. Vehementer enim falluntur, si quid sine hac exercitatione promoturos se in literis sperant. Mare vitem citiùs ferat, quàm eruditionem aut dicendi facultatem consequatur is, qui tanquam mandragorà sopitus nunquam incalescit, ut ingenium commentando expergeficiat.